

1957. ÉVI 34. TÖRVÉNYEREJŰ RENDELET A NÉPBÍRÓSÁGI TANÁCSOKRÓL ÉS A BÍRÓSÁGI SZERVEZET, VALAMINT A BÜNTETŐ ELJÁRÁS EGYES KÉRDÉSEINEK SZABÁLYOZÁSÁRÓL¹

A gyorsított eljárás, valamint a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsának ítélkezése hatékonynak bizonyult a politikai indító okokból elkövetett, illetőleg politikai célzatú bűncselekmények elbírálása során. Ezért az ellenforradalmárok elleni további következetes küzdelem, az ellenforradalmi elemek végleges felszámolása, valamint általában a közrend és a közbiztonság fenntartása, a szocialista törvényesség további megszilárdítása érdekében – a dolgozók kívánságára – a fővárosi bíróságon és a megyei bíróságokon is indokolt a gyorsított eljárás szabályai szerint ítélkező népbírószági tanács felállítása.

A vasúti, közúti, légi és vízi közlekedés és szállítás, továbbá a távközlés rendes működése vagy biztonsága sérelmére elkövetett büntettek miatt folyó eljárásban a bírói illetékességre, az állam érdekeit különösen sértő büntettekben pedig a védő közreműködésére vonatkozó szabályok nem felelnek meg a jelenlegi követelményeknek.

Ezért a Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alábbi törvényerejű rendeletet alkotja.

I. FEJEZET

A népbírószági tanácsokra vonatkozó rendelkezések

Szervezeti rendelkezések

1. § (1) A budapesti fővárosi bíróságon és a megyei bíróságokon népbírószági tanácsot kell felállítani.

(2) A fővárosi és a megyei népbírószági tanács (a továbbiakban: megyei népbírószági tanács) tanácsvezetőből és két népbíróból áll.

(3) A megyei népbírószági tanács tanácsvezetőjét a fővárosi, illetőleg a megyei bíróság elnöke a szakképzett bírák közül jelöli ki.

2. § (1) A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságán népbírószági tanács működik.

¹ Az I. és a IV. fejezet kivételével kihirdetése napjától hatályos. Kihirdetve: 1957. június 15. Az I. és IV. fejezetet 1957. július 3-ával hatályba léptette a 41/1957. (VI. 29.) Korm. rendelet 1. §. Az I. fejezetet hatályon kívül helyezte az 1961. évi 7. törvényerejű rendelet 1. § (1) bekezdése. Hatálytalan: 1961. április 16-tól. A 31-32. § kivételével az egész jogszabályt hatályon kívül helyezte: 1962. évi 8. törvényerejű rendelet 362. § (2) bekezdése. Hatálytalan: 1962. július 1-től. (A 31-32. § 1973. december 31-ig maradt hatályban.)

(2) A Magyar Népköztársaság Legfelsőbb Bíróságának népbíróági tanácsa (a továbbiakban: a Legfelsőbb Bíróság népbíróági tanácsa) tanácsvezetőből és négy népbíróból áll.

(3) A Legfelsőbb Bíróság népbíróági tanácsának vezetőjét a Legfelsőbb Bíróság elnöke a szakképzett bírák közül jelöli ki.

3. § (1) A népbírákat a Népköztársaság Elnöki Tanácsa – határozatlan időre – választja.

(2) Népbíróvá választható minden olyan büntetlen előéletű magyar állampolgár, akinek választójoga van és 30. évét betöltötte.

(3) A népbírák jogállása a fővárosi, megyei bíróság, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság bíráinak jogállásával azonos.

A megyei népbíróági tanács hatásköre

4. § (1) Ha a terhelt előzetes letartóztatásban van, a szükséges bizonyítékok rendelkezésre állanak és az ügyész – a legfőbb ügyész utasítására – indítványozza, a megyei népbíróági tanács jár el az alábbi büntettek esetében:

a) Népköztársaság vagy a népi demokratikus államrend elleni szervezkedés (BHÖ 1. pont) és az erre irányuló szervezkedés (BHÖ 8. pont),

b) lázadás (BHÖ 17–24. pont),

c) robbanóanyag, illetőleg lőfegyver vagy lőszer engedély nélküli tartásával stb. [BHÖ 33. pontjának (1) bekezdése és 34. pontjának (1) bekezdése], továbbá robbanóanyag használatával, illetőleg lőfegyver jogtalan használatával [BHÖ 33. pontjának (3) bekezdése és 34. pontjának (3) bekezdése] elkövetett büntett,

d) hűtlenség (BHÖ 35., 37–40. pont),

e) vizet, gázt vagy villamosságot szolgáltató közérdekű üzemnek, vagy a közönység életszükségletének ellátására szolgáló közérdekű nélkülözhetetlen üzemnek, továbbá nyilvános közlekedési üzemnek vagy a honvédelem céljára szolgáló üzemnek szándékos megrongálásával elkövetett büntett, továbbá annak a cselekménye, aki ilyen üzem területére való jogtalan behatolással vagy ott-tartózkodással vagy más módon az üzem működését szándékosan megzavarja [BHÖ 73. pontja (1) bekezdésének e törvényerejű rendeletben kiemelt tényállásai], vagy aki ilyen cselekményre izgat, vagy mást ilyen cselekmény elkövetésére felhív [BHÖ 73. pont (2) bekezdése]; a jelen pontban említett büntettek esetében azonban csak akkor jár el, ha a cselekmény tömeges munkabeszüntetésre irányult vagy egyébként nagy veszéllyel fenyegetett,

f) gyújtogatás (BHÖ 162–164. pont),

g) közlekedés veszélyeztetésével elkövetett szándékos büntett (BHÖ 172. pont),

h) gyilkosság és szándékos emberölés (BHÖ 349, 351. és 352. pont),

i) fosztogatás (betöréses lopás: BHÖ 427. pontjának c) alpontja),

j) rablás (BHÖ 433–437. pont) büntette.

(2) az (1) bekezdés f), i) és j) pontjában felsorolt büntettek esetében az ügyész arra tekintet nélkül emelhet a megyei népbíróági tanács előtt vádat, hogy a cselekmény személyi vagy társadalmi tulajdon sérelmére követték el.

A Legfelsőbb Bíróság népbíróági tanácsának elsőfokú hatásköre

5. § (1) A Legfelsőbb Bíróság népbíróági tanácsa bármely bűnügyben elsőfokú bíróságként jár el, ha a Legfelsőbb Bíróság elnöke az ügyet a Legfelsőbb Bíróság

népbírószági tanácsának hatáskörébe vonja, vagy ha a legfőbb ügyész ott emel vádat.

(2) Ha az (1) bekezdés alapján a Legfelsőbb Bíróság elsőfokon olyan büntett miatt jár el, amelynek elkövetésében polgári és katonai személy vett részt, a Legfelsőbb Bíróság elnöke az ügyet – annak jellegéhez képest – akár a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsához, akár a Legfelsőbb Bíróság katonai kollégiumának tanácsához (24. §) utalhatja.

A megyei népbírószági tanács illetékessége

6. § Az eljárásra az a megyei népbírószági tanács is illetékes, amelynél az ügyész az eljárás lefolytatását indítványozza.

A büntető perrendtartás szabályainak alkalmazása

7. § A népbírószági tanács előtti eljárásban az 1954. évi V. törvénnyel és az 1957. évi 8. törvényerejű rendelettel módosított 1951. évi III. törvény (Bp.) rendelkezéseit az alábbi eltérésekkel kell alkalmazni.

Gyorsított eljárás

8. § (1) Az ügyész vádirat mellőzésével a terheltet a megyei népbírószági tanács elé állíthatja. Ebben az esetben a megyei népbírószági tanács az ügy tárgyalására nem tűz határnapot s idézéseket sem bocsát ki; a tanúk és szakértők előállításáról, valamint a szükséges egyéb bizonyítékoknak a megyei népbírószági tanács elé társáról az ügyész gondoskodik. Az ügyész a vádat a tárgyaláson szóval terjeszti elő.

(2) Ha az ügyész vádiratot nyújt be, a tárgyalást a lehető legrövidebb időn belül meg kell tartani. Ilyen esetben a Bp.-nek az előkészítő ülésre és a tárgyalás kitűzésének határidejére vonatkozó rendelkezéseit nem lehet alkalmazni.

9. § (1) A megyei népbírószági tanács hatásköre kiterjed a terhelt valamennyi bűncselekményére abban az esetben is, ha ezek közül egyes büntettek egyébként a 4. § rendelkezései alá nem esnek.

(2) Összefüggés alapján sem járhat el a megyei népbírószági tanács azzal a személlyel szemben, aki a népbírószági tanács hatáskörébe utalt büntettet nem követett el.

10. § Ha a legfőbb ügyész a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa előtt emel vádat [5. § (1) bekezdés] és gyorsított eljárás lefolytatását indítványozza, a 8–9. § rendelkezéseit kell alkalmazni.

A fellebbezés elbírálása

11. § A megyei népbírószági tanács határozatai ellen bejelentett fellebbezéseket a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa bírálja el.

12. § (1) A megyei népbírószági tanács határozata ellen bejelentett fellebbezés esetén a Bp. 190. §-ának (2) bekezdését azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy az ítélet kézbesítése esetén a fellebbező fellebbezésének részletes indokolását a kézbesítéstől számított három nap alatt terjesztheti elő.

(2) A megyei népbírószági tanács határozata ellen irányuló fellebbezési eljárásban a Bp. 195. §-a (2) és (3) bekezdésének határidőket megállapító rendelkezései nem alkalmazhatók; ehhez képest a fellebbezési tárgyalást a legrövidebb időn belül meg kell tartani.

13. § (1) Bármely bíróság elsőfokon hozott ítélete ellen bejelentett fellebbezést a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa bírálja el, ha az ügyet a Legfelsőbb Bíróság elnöke ennek a tanácsnak a hatáskörébe vonja, vagy ha azt a legfőbb ügyész a fellebbezés elbírálása végett eléje terjeszti.

(2) Az (1) bekezdés esetében a 12. § (2) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók.

14. § A Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a fellebbezési eljárásban az ügy érdemére vonatkozó határozatát – a 15. §-ban foglalt kivételektől eltekintve – az elsőfokon eljáró bíróság által megállapított tényekre alapítja.

15. § (1) Ha az elsőfokon eljáró bíróság

a) a tényállást hiányosan állapította meg vagy

b) ténymegállapítása homályos, az iratok tartalmával ellentétben áll vagy helytelen ténybeli következtetéssel történt és a hiánytalan, illetőleg helyes tényállás az iratok alapján kétségtelenül megállapítható, a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a ténymegállapítást kiegészíti, illetőleg helyesbíti.

(2) Ha az (1) bekezdés esetében a hiánytalan, illetőleg a helyes tényállás az iratok alapján kétségtelenül nem állapítható meg, a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa

a) a bizonyítás kiegészítését rendeli el vagy

b) az elsőfokon hozott ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokon eljáró bíróságot új eljárásra utasítja.

(3) A (2) bekezdés a) pontja esetében a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a bizonyítást vagy maga foganatosítja, vagy azt az elsőfokon eljáró bíróságra bízza.

(4) A (2) bekezdés b) pontja esetében az eljárással az elsőfokon eljáró bíróság másik tanácsa is megbízható. Az elsőfokú bíróság által az ügy megismételt tárgyalása során hozott új ítélet ellen bejelentett fellebbezést ugyancsak a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa bírálja el.

(5) Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a tényállást kiegészíti, illetőleg helyesbíti, az elsőfokon hozott ítéletet az általa megállapított tényállás alapján bírálja felül.

16. § (1) Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa azt állapítja meg, hogy az elsőfokon eljáró bíróság tévesen döntött, az elsőfokú ítéletet megváltoztatja és a törvénynek megfelelő határozatot hoz.

(2) A Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a terheltet akkor is elítélheti, illetőleg a büntetését akkor is súlyosbíthatja, ha terhére az ügyész fellebbezést nem jelentett be.

Rendkívüli perorvoslatok elbírálása

17. § A legfőbb ügyésznek, illetőleg a Legfelsőbb Bíróság elnökének a megyei népbírószági tanács jogerős határozata ellen irányuló törvényességi óvását és a legfőbb ügyésznek a perújítási indítványát a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa bírálja el.

18. § (1) A legfőbb ügyész vagy a Legfelsőbb Bíróság elnöke bármely bíróságnak büntető ügyben hozott jogerős határozata ellen a törvényesség érdekében az óvást a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsához is benyújthatja, kivéve, ha a határozatot a Legfelsőbb Bíróság hozta.

(2) A Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa, valamint a Legfelsőbb Bíróság katonai kollégiumának tanácsa (24. által hozott jogerős határozat ellen irányuló törvényességi óvást a Legfelsőbb Bíróság elnöke által kijelölt egy szakképzett bíróból, mint elnökből, továbbá három szakképzett bíróból és hét népbíróból, illetőleg katonai ülnökből álló elnökségi tanács bírálja el.

(3) A legfőbb ügyész vagy a Legfelsőbb Bíróság elnöke a Legfelsőbb Bíróság más büntető tanácsának jogerős határozata ellen irányuló törvényességi óvást a (2) bekezdés szerint alakított elnökségi tanácshoz is benyújthatja.

19. § Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa, illetőleg a 18. § (2) bekezdése szerint alakított elnökségi tanács a törvényességi óvás alapján maga hoz érdemi határozatot [Bp. 227. § (3) bekezdése], a terheltre a hatályon kívül helyezett határozatban megállapított rendelkezésnél hátrányosabbat is megállapíthat, feltéve, hogy a megtámadott határozat jogerőre emelkedésétől a törvényességi óvás bejelentéséig egy év még nem telt el.

20. § A legfőbb ügyész bármely bíróság jogerős határozata ellen irányuló perújítási indítványát a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsához is benyújthatja. Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a perújítási indítványt megalapozottnak találja, a perújítási eljárást maga is lefolytathatja.

Döntés a kegyelemre ajánlás felől és az ítélet végrehajtása

21. § (1) Ha a népbírószági tanács a terheltet halálra ítélte, az ügyész meghallgatása után zárt ülésben indokolt véleményt nyilvánít arra, hogy a terheltet kegyelemre ajánlja-e vagy sem.

(2) Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa az elítéltet egyhangúan, illetőleg szótöbbséggel kegyelemre ajánlja, az ügy iratait az esetleg benyújtott kegyelmi kérvénnyel, valamint a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsának véleményével együtt azonnal az igazságügyminiszterhez juttatja a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elé terjesztés végett.

(3) Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa az elítéltet nem ajánlja kegyelemre, a halálbüntetés végrehajtása iránt intézkedik.

22. § A népbírószági tanács által kiszabott börtönbüntetés végrehajtását a jogerős ítélet kihirdetése után nyomban fogamatba kell venni.

A népbírószági tanács által kiszabható büntetések

23. § (1) A megyei népbírószági tanács a 4. §-ban felsorolt büntettek miatt halálbüntetést szab ki. A bíróság az eset összes körülményeihez képest halálbüntetés helyett életfogytiglani vagy öt évtől tizenöt évig terjedhető börtönbüntetést is kiszabhat; további enyhítésnek helye nincs. Amennyiben a cselekményre a törvény egyébként is halálbüntetést rendel, tíz évnél rövidebb tartamú börtönbüntetést kiszabni nem lehet.

(2) A Btá. 53. §-a a megyei népbírószági tanács által lefolytatott eljárásban nem alkalmazható.

(3) Ha a terhelt fiatalkorú, a büntetést az 1951. évi 34. törvényerejű rendelet (Ftvr.) 8. §-ának rendelkezései szerint kell kiszabni. Ez a szabály azonban a BHÖ. 12. pontjában foglalt rendelkezéseket nem érinti.

(4) Ha a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa a 4. §-ban felsorolt valamely büntetett miatt elsőfokon a gyorsított eljárás szabályai szerint jár el, a büntetést az (1)–(3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően szabja ki.

(5) Ha az elsőfokú eljárást a megyei népbírószági tanács folytatta le, a Legfelsőbb Bíróság népbírószági tanácsa másodfokon vagy rendkívüli perorvoslat alapján a büntetést szintén az (1)–(3) bekezdésben foglaltaknak megfelelően szabja ki.

(6) A jelen §-ban foglalt rendelkezéseket az 1957. évi január hó 15. napja előtt elkövetett büntettek alkalmazni nem lehet.

A katonai büntető eljárásra vonatkozó rendelkezések

24. § (1) A 4–23. §-ban foglalt rendelkezéseket a katonai büntető eljárásban is megfelelően alkalmazni kell azzal, hogy a népbírószági tanács hatáskörében az egyes katonai bíróságoknál és a Legfelsőbb Bíróság katonai kollégiumánál alakított külön-tanács jár el.

(2) Az (1) bekezdés alapján működő külön-tanácsok összetételére az 1–2. § rendelkezései az irányadók. A külön-tanácsokban a népbírák helyett a Népköztársaság Elnöki Tanácsa által választott katonai ülnökök vesznek részt.

A közérdekű nélkülözhetetlen üzem meghatározása

25. § (1) A BHÖ 73. pontjának alkalmazása szempontjából minden olyan állami mezőgazdasági, ipari (bánya-, közlekedési stb.) vagy kereskedelmi üzemet, amelyben a rendszeresen foglalkoztatott dolgozók száma meghaladja a száz főt, közérdekű nélkülözhetetlen üzemnek kell tekinteni.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezést az 1957. évi január hó 15. napja előtt elkövetett büntettek alkalmazni nem lehet.

Felhatalmazás népbírószági tanácsok felállítására és megszüntetésére

26. § Az egyes megyei népbírószági tanácsok felállításáról és megszüntetéséről az igazságügyminiszter gondoskodik.

II. FEJEZET

A bírósági szervezet egyes kérdéseire vonatkozó rendelkezések

27. § A Magyar Népköztársaság bírósági szervezetéről szóló 1954. évi II. törvény 18. §-ának (1) bekezdése a következő rendelkezéssel egészül ki:

„Az igazságügyminiszter az azonos székhelyen működő egyes járásbíróságokat és városi bíróságokat, illetőleg Budapesten több kerületi bíróságot összevonhat.”

28. § Az 1954. évi II. törvény 50. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A Legfelsőbb Bíróság teljes ülése nevében az (1) bekezdés *b)*, *d)* és *e)* pontjában említett jogkörben a Legfelsőbb Bíróság tizenegy tagú elnökségi tanácsa jár el. Az elnökségi tanács elnöke a Legfelsőbb Bíróság elnöke, illetőleg az, akit a Legfelsőbb Bíróság elnöke az elnökségi tanács tagjai közül kijelöl. Az elnökségi tanács tagjait a Legfelsőbb Bíróság elnökhelyettesei és bírái közül a Legfelsőbb Bíróság elnöke jelöli ki.”

III. FEJEZET

A közlekedés, szállítás és távközlés sérelmére elkövetett bűntettek miatt indított eljárásra illetékes bíróság kijelölése

29. § (1) A vasúti, közúti, légi és vízi közlekedés és szállítás, továbbá a távközlés rendes működése vagy biztonsága sérelmére elkövetett olyan bűntettek miatt, amelyek nem tartoznak a megyei bíróság hatáskörébe, elsőfokon a megye területén levő járásbíróságok (városi, városi kerületi bíróságok) közül az igazságügyminiszter által kijelölt bíróságok járnak el.

(2) Az (1) bekezdésben említett bűntettek miatt indult bűnügyekben az eljárásra az általános szabályok (Bp. 24–30. szerint illetékes bíróság jár el, ha az ügyész az ügyet elbírálás végett eléje terjeszti.

30. § A vasúti, közúti, légi és vízi közlekedés és szállítás, továbbá a távközlés rendes működése vagy biztonsága sérelmére elkövetett bűncselekményeken a következő bűntetteket kell érteni:

robbanóanyaggal kapcsolatos visszaélés (BHÖ 33. pont),
a honvédelem érdekét veszélyeztető bűntettek közül a BHÖ 73. pontjába felvett bűntettek,

gyűjtogatás (BHÖ 162. pont),

vízáradás okozása (BHÖ 168–171. pont),

közlekedés veszélyeztetése és közveszélyű rongálás (BHÖ 172–183. pont),

élet vagy testi épség veszélyeztetése (BHÖ 374–376. pont),

baleset áldozatának cserbenhagyása (BHÖ 377. pont),

rablás [BHÖ 433–436. és 437. pontjának (1) bekezdése],

a tengeri kereskedelmi hajók személyzetének szolgálati rendtartásáról szóló 1934. évi XIX. törvény 95–96. és 98–100. §-ában meghatározott bűntettek,

a társadalmi tulajdon büntetőjogi védelméről szóló 1950. évi 24. törvényerejű rendeletnek az 1956. évi 11. törvényerejű rendelettel módosított 3., 5., 8. és 9. §-ában meghatározott bűntettek, végül

a közlekedés rendjének fokozottabb védelméről szóló 55/1953. (XII. 4.) MT rendeletben meghatározott bűntettek,

feltéve, hogy e bűntettek a vasúti, közúti, légi vagy vízi közlekedés vagy szállítás, illetőleg a távközlés rendes működését vagy biztonságát sértik vagy veszélyeztetik.

IV. FEJEZET

A védelem ellátásának szabályozása egyes büntető eljárásokban

31. § (1) A polgári és katonai büntető eljárás során, ha azt az állam érdekének megóvása különösen indokolja, meghatalmazott vagy kirendelt védőként csak az az ügyvéd járhat el, akit az igazságügyminiszter az e célból összeállított jegyzékbe felvett.

(2) Az igazságügyminiszter – a belügyminiszterrel és a legfőbb ügyésszel egyetértésben – rendelettel állapítja meg azoknak a bűntetteknek a körét, amelyek miatt indított büntető eljárásban az (1) bekezdés rendelkezését alkalmazni kell.

32. § A katonai büntető eljárásban a 31. § rendelkezései alá nem tartozó ügyekben is csak az az ügyvéd járhat el védőként, akit az igazságügyminiszter a katonai védők jegyzékébe vagy a 31. § (1) bekezdése alapján összeállított jegyzékbe felvett.

V. FEJEZET

Hatálybaléptető rendelkezések

33. § A jelen törvényerejű rendelet rendelkezéseit – a 23. § (6) bekezdésében és a 25. § (2) bekezdésében foglalt korlátozással – a hatálybalépése előtt elkövetett bűntettek miatt indított eljárás során is alkalmazni kell.

34. § A jelen törvényerejű rendeletnek a perújítás és a törvényességi óvás elbírálására megállapított rendelkezéseit a hatálybalépése előtt jogerős határozattal befejezett ügyek tekintetében is alkalmazni kell.

35. § A gyorsított büntető eljárás szabályozásáról szóló 1957. évi 4. törvényerejű rendelet és a Legfelsőbb Bíróság Népbírósi Tanácsának felállításáról és eljárásának szabályozásáról szóló 1957. évi 25. törvényerejű rendelet alapján a bíróság előtt folyamatban levő bűnügyekben az eljárást az említett törvényerejű rendeletek rendelkezései alapján kell befejezni, feltéve, hogy a bíróság az ügyben már tárgyalást tartott.

36. § Ez a törvényerejű rendelet a rögtönbíráskodásról szóló 1956. évi 28. törvényerejű rendelet hatályát nem érinti. Ha azonban a terhelt ellen a jelen törvényerejű rendelet 8–9. §-a szerinti gyorsított eljárást már megindították, rögtönbíráskodásnak ugyanazon bűncselekmény miatt nincs helye. Ha viszont a rögtönítelő bíróság az ügyet a rendes bírósághoz teszi át, az ügyész – a legfőbb ügyész utasítására – indítványozhatja, hogy az eljárást a népbírósi tanács folytassa le.

37. § A 30. §-ban felsorolt valamely büntett miatt folyamatban levő ügyben a 29. § rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha a bíróság még nem rendelte el az ügy tárgyalását [Bp. 140. § (3) bekezdés a) pont] és az ügyész az ügynek a 29. § szerint illetékes járásbíróshoz (városi, városi kerületi bírósághoz) áttételét indítványozza.

38. § (1) A jelen törvényerejű rendelet – az I. és IV. fejezetben foglalt rendelkezések kivételével – kihirdetése napján lép hatályba. Az I. és IV. fejezetben foglalt rendelkezések hatálybalépésének napját a Magyar Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány rendelettel állapítja meg.

(2) Az I. és IV. fejezetben foglalt rendelkezések hatálybalépésével hatályát veszti a honvédségi védőkre vonatkozó egyes rendelkezések módosításáról szóló 1950. évi 20. törvényerejű rendelet – valamint a jelen törvényerejű rendelet 35. §-ának korlátai között –, a gyorsított büntető eljárás szabályozásáról szóló 1957. évi 4. törvényerejű rendelet és a Legfelsőbb Bíróság Népbírósi Tanácsának felállításáról és eljárásának szabályozásáról szóló 1957. évi 25. törvényerejű rendelet, továbbá a 2/1957. (I. 15.) Korm. rendelet.